

Η αγωγή των παιδιών κατά τον Όσιο Πορφύριο - Η μη αποδοχή των επαίνων.

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Πορφύριος Κausοκαλυβίτης / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Σύμφωνα με την Ευαγγελική και Αγιοπατερική παράδοσή μας ο πνευματικά αγωνιζόμενος και θεραπευόμενος άνθρωπος δεν πρέπει να αποδέχεται τους επαίνους, ούτε τις κολακείες που του προσφέρονται. Επίσης δεν πρέπει και να τα προσφέρει στους άλλους αφού «πάσα δόξα...πρέπει τω Θεώ»³⁵.

Έλεγε ο μακαριστός Άγιος Πορφύριος: «Ποτέ δεν πρέπει να επαινούμε τους συνανθρώπους μας και να τους κολακεύουμε, αλλά να τους οδηγούμε στην ταπείνωση και στην αγάπη του Θεού»³⁶.

Εκείνο που κάνει ευτυχισμένο και μακάριο αληθινά τον άνθρωπο είναι ο Θεός, η Θεία Χάρη, το Άγιο Πνεύμα, αφού ο καρπός του Αγίου Πνεύματος είναι η «αγάπη, χαρά, ειρήνη...»³⁷. Δεν τον κάνει ευτυχισμένο η κολακεία και ο έπαινος.

Η αποδοχή του επαίνου «ποιεί έκλυτον την ψυχήν» δηλαδή δημιουργεί μία ψυχή χαλαρή, δεκτική στις δαιμονικές ενέργειες, χωρίς αντιστάσεις και αναστολές. Επίσης την κάνει νωθρή στον πνευματικό αγώνα για τα καλά. Αντίθετα ο έλεγχος δημιουργεί μία ψυχή στέρεη και δυνατή. Γράφει σχετικά ο Ηλίας ο Πρεσβύτερος στη Φιλοκαλία: «Ο μεν ψόγος στερράν, έκλυτον δε ο έπαινος την ψυχήν απεργάζεται και νωθροτέραν προς τα καλά»³⁸. Ο Άγιος Πορφύριος επίσης παρατηρεί συμφωνώντας με τους προγενεστέρους του Αγίου Πατέρες ότι «Ο έπαινος κάνει κούφιο τον άνθρωπο και διώχνει τη χάρι του Θεού»³⁹.

Η αποδοχή των επαίνων, η κενοδοξία οδηγεί τον άνθρωπο στην αιώνια κόλαση. Σχετικά γράφει ο προσωπικός ιατρός του Οσίου Πορφυρίου, Γεώργιος Παπαζάχος, καθ. καρδιολογίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών: «Ο Γέροντας σαν γιατρός μου δεν «έβλεπε» μόνο τις σωματικές μου ασθένειες. Φρόντιζε και για τις πολλές πνευματικές ατέλειές μου. Προσπάθειά του να βρω την ταπείνωση. Ένα απόγευμα μου τηλεφώνησε στο ιατρείο, ακριβώς μετά την υπερβολική εκδήλωση αγάπης ενός ζεύγους ασθενών μου που περιποιήθηκα.

Μεταφέρω τα λόγια του: «Γιωργάκη, είμαι ο Γέροντας. Εμείς οι δύο θα πάμε μαζί στην κόλαση. Θα ακούσουμε: Άφρον, άφρον, ταύτη τη νυκτί την ψυχήν σου απαιτούσιν από σου... Τα αγαθά σου εν τη ζωή σου απήλαυσες, α δε ητοίμασας τίτι έσται;». Τον διέκοψα: «Τι απολάυσασαμε, Γέροντα, σ' αυτή τη ζωή; Το σαράβαλο αυτοκίνητο, το άδειο βιβλιάριο η τον ανύπαρκτο ύπνο μας;». Απάντησε απότομα: «Τι είναι αυτά που λες; Δε σου λέει ο κόσμος: Τι καλός γιατρός που είσαι; Μας αγαπάς, μας φροντίζεις, δε μας γδέρνεις. Και συ τα αποδέχεσαι, τα χάρφεις. Ε! Τον έχασες το μισθό σου. Το ίδιο παθαίνω και εγώ. Μου λένε πως έχω «χαρίσματα», πως μπορώ να τους ακουμπήσω και να κάνω θαύματα, πως είμαι άγιος. Και τα χάρφτω, ο ανόητος και αδύναμος. Ε! Γι' αυτό σου είπα ότι μαζί θα πάμε στην κόλαση!». «Αν είναι να πάμε μαζί», του απάντησα, «πάμε και στην κόλαση!». Κι εκείνος έκλεισε το τηλέφωνο, λέγοντας: «Εγώ σου μιλάω σοβαρά και συ πάντα αστειεύεσαι. Καλή μετάνοια και στους δύο μας»⁴⁰.

Οι προϋποθέσεις για την λήψη της Θείας Χάρης είναι η ταπείνωση και η αγάπη προς τον Χριστό. Η υπερηφάνεια και ο εγωισμός που προξενούνται και τρέφονται με τους επαίνους εμποδίζουν τη Θεία Χάρι, διότι «ο Θεός υπερηφάνους αντιτάσσεται»⁴¹ και τελικά οδηγούν στην ψυχική απώλεια. Έτσι οι γονείς με τους επαίνους κάνουν δυστυχισμένα τα παιδιά τους αφού τους στερούν τις

προϋποθέσεις για την λήψη της Θείας Χάριτος καλλιεργώντας τους τον εγωισμό⁴².

συνεχίζεται...

Ιερομόναχος Σάββας ο Αγιορείτης

35 Βλ. Ακολουθίες του Εσπερινού και του Όρθρου καθώς και στη Θεία Λειτουργία όπου ο ιερέας εκφωνεί: «Σοι πρέπει πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι».

36 Αγίου Πορφυρίου, Βίος και λόγοι, Ζ έκδοση, σελ. 440.

37 Γαλ. 5, 22.

38 Ηλία Πρεσβυτέρου και εκδίκου, Ανθολόγιον γνωμικόν, Φιλοκαλία, τόμος Β , Εκδόσεις «Αστέρος», Δ έκδοση, Αθήναι 1975, σελ. 292 απόφθεγμα λθ .

39 Αγίου Πορφυρίου, Βίος και Λόγοι, έκδοση Ζ , σελ. 441.

40 Γεωργίου Παπαζάχου, Άγιος Γέροντας Πορφύριος...του Γεωργίου Παπαζάχου, <http://www.hristospanagia.gr/?p=21269#more-21269>.

41 Καθ. Επιστ. Ιακ. 4, 6.

42 Βλ. Ιερομονάχου Σάββα Αγιορείτου, Άγιος Πορφύριος: «Ποτέ δεν πρέπει να επαινούμε τους συνανθρώπους μας...ούτε να επιζητούμε εμείς να μας αγαπάνε», <http://www.hristospanagia.gr/?p=21220#more-21220>.

Πηγή: hristospanagia3.blogspot.gr